

Scînteia tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XL

SERIA II

Nr. 10 996

6 PAGINI

50 BANI

SÎMBĂTĂ

6 OCTOMBRIE

1984

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU a primit pe ministrul comerțului și industriei al Republicii Zambia

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, a primit, vineri, la Snagov, pe Leonard Subulwa, ministrul comerțului și industriei al Republicii Zambia, președintele părții acestei țări în Comisia mixtă romano-zambiană de cooperare economică și tehnică.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a apreciat rezultatele recente sesiuni de la București a Comisiei mixte romano-zambiene de cooperare economică și tehnică, în cadrul căreia s-au convenit măsuri care asigură amplificarea schimburilor comerciale și a cooperării în producție, în interesul stimulării în ansamblu a raporturilor prietenești dintre cele două țări și popoare. În același timp, a fost relevată însemnătatea promovării unor forme adecvate de colaborare

care să pună cât mai bine în valoare potențialul economic al României și Zambiei apreciindu-se în acest sens că schimburile în compensație reprezintă o modalitate avantajoasă, ce trebuie încurajată. Au fost abordate, de asemenea, unele probleme privind situația economică mondială, fiind evidențiată însemnătatea intensificării conlucrării dintre țările în curs de dezvoltare pentru asigurarea progresului lor economic și social, pentru o politică de pace, securitate și înțelegere internațională.

In spiritul indicațiilor, orientărilor și sarcinilor date de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu

AMPLĂ MOBILIZARE DE FORȚE LA EFECTUAREA LUCRĂRILOR DIN CAMPANIA DE TOAMNĂ

Ritmul muncii pe ogoare crește în intensitate. Sînt de efectuat, în această perioadă, o multitudine de lucrări, hotărîtoare pentru recoltă. Este necesară, deci, o riguroasă organizare a muncii, în fiecare timp bun de acțiune, la fiecare formație, pe utilaj chiar și echipă de lucrători, cu atât mai mult cu cît acțiunile sînt legate între ele pentru desfășurarea normală a fluxurilor tehnologice. Astfel, recoltarea, transportul și depozitarea producției trebuie realizate cu operativitate, imediat să se intre la eliberarea terenului, arat, pregătirea patului germinativ (lucrări ce se pot efectua și noaptea), după care cu maximă urgență și atenție sporită la calitate să se treacă la însămînțări. Vremea a devenit instabilă și de aceea fiecare interval bun de acțiune trebuie folosit cu eficiență, în vederea încadrării lucrărilor în graficele optime stabilite. Menținerea este necesară deoarece, dincolo de unele restanțe, sînt unități și zone care se situează sub media realizărilor, ceea ce atestă o insuficientă folosire a capacităților de lucru mecanice și manuale. Concomitent, o atenție sporită trebuie acordată livrării recoltei la fondul de stat, la nivelul cantităților contractate. Și în zootehnie sînt necesare eforturi de muncă intense pentru realizarea indicatorilor din planul curent de producție, dar și în perspectiva sezonului de iarnă, prin asigurarea bazei furajere și pregătirea tehnică a adăposturilor. Așadar, un volum mare de muncă, solicitînd din plin efortul gospodărilor din agricultură, în sprijinul cărora se află în această perioadă importante forțe tinerești.

TINERI ȘI TINERE!

SUB SEMNUL MAXIMEI OPERATIVITĂȚI ȘI RESPONSABILITĂȚI FAȚĂ DE CALITATEA LUCRĂRILOR, ACȚIONAȚI DIN PLIN, CU TOATE FORȚELE, LA RECOLTAREA, TRANSPORTUL ȘI DEPOZITAREA PRODUCȚIEI DE TOAMNĂ DIN CIMP, LA EFECTUAREA GRABNICĂ A ÎNSĂMINȚĂRILOR PE TOATE SUPRAFEȚELE PLANIFICATE, CONTRIBUIND ASTFEL LA CREȘTEREA BOGĂȚIEI HAMBARELOR!

DIN INFORMAREA MINISTRULUI AGRICULTURII ȘI INDUSTRIEI ALIMENTARE REZULTĂ CĂ STADIUL LUCRĂRILOR DIN CAMPANIA DE TOAMNĂ ESTE URMATĂTORUL: ● SEMĂNAT GRU-SECARĂ PE 727 MII HA, ADICĂ 30 LA SUTĂ DIN PLAN ● RECOLTAT PORUMBUL — 24 LA SUTĂ DIN SUPRAFEȚE ● CARTOFII DE TOAMNĂ AU FOST ADUNAȚI DE PE 110 MII HA (89 LA SUTĂ) ● ARĂTURILE PENTRU ÎNSĂMINȚĂRI S-AU REALIZAT PE 78 LA SUTĂ DIN PROGRAM ● RECOLTAREA SOIEI S-A EFECTUAT PE 149 MII HA, ADICĂ 51 LA SUTĂ ● SFECLA DE ZAHĂR A FOST ADUNATĂ DE PE 35 LA SUTĂ DIN SUPRAFEȚE.

PROIECTUL DE DIRECTIVE ALE CONGRESULUI AL XIII-LEA AL P.C.R. în dezbaterea poporului, a întregului tineret al țării

TÎNĂRA GENERAȚIE, ANGAJATĂ PLENAR ÎN ÎNFĂPTUIREA PROGRAMULUI DE INVESTIȚII

Dezvoltarea puternică în continuare a forțelor de producție, a bazei tehnico-materiale a economiei — așa cum este ea magistrat prefăcută în proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al partidului — este un proces legitim, de substanțială transformare revoluționară, merite să poarte pe noi culmi de progres și civilizație naționale. Realizarea acestui obiectiv prioritar implică aplicarea în continuare a unei politici juste în domeniul investițiilor, sporirea efortului investițional și judicioasă repartizare a acestuia între toate sferile de activitate economică și socială și cu prioritate în acele sectoare ale economiei în care necesitatea introducerii progresului tehnic reclamă modernizarea, automatizarea și reutilizarea unor întreprinderi și chiar ramuri industriale. În cîincinul 1986—1990, așa cum se specifică în Directivile Congresului al XIII-lea, investițiile vor fi orientate cu prioritate spre lărgirea bazei proprii de materii prime și energie, realizarea programului de îmbunătățiri funciare, dezvoltarea și modernizarea industriei și agriculturii, a tuturor sectoarelor care contribuie la promovarea progresului tehnic și creșterea eficienței economice, în baza unei strategii globale cu privire la creșterea unui raport optim între industrie și agricultură, la dezvoltarea armonioasă, echilibrată a tuturor ramurilor eco-

nomiei naționale, de amplasare rațională a forțelor de producție în plan teritorial și de ridicare economică-socială a tuturor județelor țării. În realizarea acestor obiective, un rol deosebit revine tinerii generații care, prin participarea lor activă în realizarea proiectului de Directive ale Congresului al XIII-lea al P.C.R., vor contribui la realizarea în condiții de înaltă eficiență a programului de investiții, asigurând astfel dezvoltarea economică și socială a țării în viitorul cîincinul se va realiza un volum de investiții de 1350—1450 miliarde lei, efort financiar și material care va garanta îndeplinirea obiectivelor majore ale dezvoltării economice și sociale și sporirea continuă în avuții naționale, efort așezat la baza consolidării pe mai departe a economiei românești, ca o economie tot mai avansată, în plin avînt. Acest program investițional vast va asigura îndeplinirea unei creșteri intensive, prin modernizarea în continuare a structurilor lor de producție, va permite lărgirea în permanență a bazei energetice și de materii prime, intensificarea puternică a cercetării științifice și dezvoltării tehnologice, accelerarea introducerii progresului tehnic. Cea mai mare pondere a acestor investiții, res-

pind nemulțumit la realizarea timp a obiectivelor de investiții din industrie, agricultură și construcții, activitate prin care se va confirma încă o dată dorința tinerii generații, ca prin muncă și acțiuni susținute să se ridice la nivelul grijii deosebite manifestate de partidul și statul nostru — personal de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu — față de tînăra generație. Pentru îndeplinirea programului de dezvoltare economică și socială a țării în viitorul cîincinul se va realiza un volum de investiții de 1350—1450 miliarde lei, efort financiar și material care va garanta îndeplinirea obiectivelor majore ale dezvoltării economice și sociale și sporirea continuă în avuții naționale, efort așezat la baza consolidării pe mai departe a economiei românești, ca o economie tot mai avansată, în plin avînt. Acest program investițional vast va asigura îndeplinirea unei creșteri intensive, prin modernizarea în continuare a structurilor lor de producție, va permite lărgirea în permanență a bazei energetice și de materii prime, intensificarea puternică a cercetării științifice și dezvoltării tehnologice, accelerarea introducerii progresului tehnic. Cea mai mare pondere a acestor investiții, res-

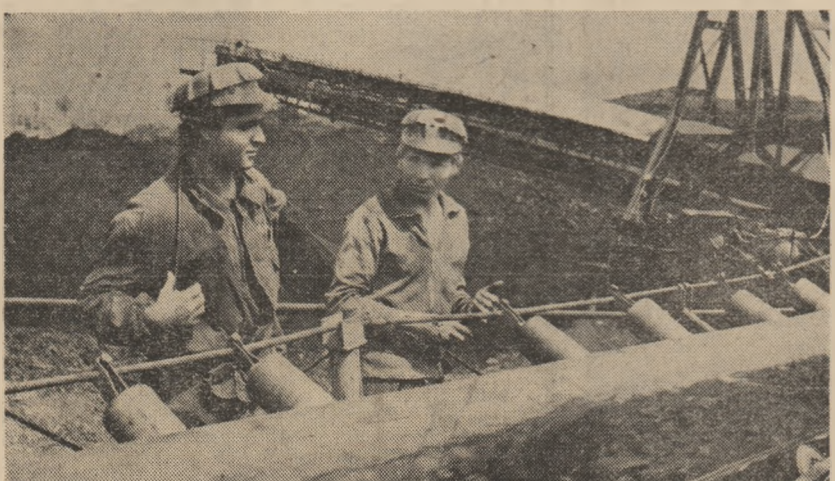
CRISTIAN DUMITRESCU
(Continuare în pag. a V-a)

PAGINA ELEVULUI

— ediție specială —
Ialomîța:
EXAMEN COTIDIAN LA ÎNALȚA ȘCOALĂ A RECOLTEI
PAGINA A 3-A

Miner — o profesie a tinereții OAMENI NOI, ORAȘE NOI PE VALEA JIULUI

PAGINA A 2-A

A FACE TOTUL PENTRU ÎNFLORIREA CONTINUĂ A PATRIEI SOCIALISTE

Făcînd cu legitimă mîndrie și deplină satisfacție bilanțul mărețelor realizări obținute în cele patru decenii de viață nouă, poporul român are bucuria de a-și vedea încununată strădania, eforturile și năzuințele, înțelegînd și mai bine de nîmice din muncă și viață nouă, a țării noastre. Într-o perioadă scurtă, România s-a transformat din țara sărăciei, devenind o țară socialistă modernă. Asemenea lui Făt-Frumos din poveste care — după cum se spune — creștea într-o lună și alții într-un an, țara noastră crește astăzi din punct de vedere al producției industriale în numai trei zile și jumătate cît creștea în 1945 într-un an, iar din punct de vedere al venitului național, realizează în prezent, în doar 12 zile, o creștere egală cu întregul venit național din anul 1945.

Valori și opțiuni fundamentale ale tinerei generații

De naționalitate, a tinerei generații, a întregului nostru popor, este conștientă și sigură unită sub conducerea partidului, pentru a-și face în deplină libertate și demnitate prezența socialistă și viitorul comunist al patriei. Aceasta constituie, desigur, garanția cea mai sigură a îndeplinirii cu succes a grandioaselor orientări de perspectivă înscrise în proiectul Directivelor Congresului al XIII-lea al P.C.R., alături de marea masă a tinerii generații.

SERBAN CIONOF
(Continuare în pag. a V-a)

Din marea carte a istoriei noastre naționale 200 de ani de la marea răscoală populară condusă de Horea, Cloșca și Crișan

STRĂLUCITĂ MĂRTURIE A EROISMULUI POPORULUI NOSTRU

În contextul ridicării rolului național al tinerii generații, care s-au născut în războaie civile, revoluții și revoluții sociale și a rămas peste timp ca un moment deosebit anului 1784 al românilor, condusă de Horea, Cloșca și Crișan. Pornită din fundamentale obiective istorice, social-economice și naționale ea a aprins aici în Tara Românească dintre Carpați focul marilor bătălii populare pe continent, prin caracterul său și fozmele de manifestare plasîndu-se printre cele mai mari și mai importante. A fost totodată cea mai mare ridicare la luptă cu caracter social și național din Tările Române care s-au desfășurat pînă atunci, fiind continuată la începutul secolului al XIX-lea, care s-au născut în războaie civile, revoluții și revoluții sociale și a rămas peste timp ca un moment deosebit anului 1784 al românilor, condusă de Horea, Cloșca și Crișan. Pornită din fundamentale obiective istorice, social-economice și naționale ea a aprins aici în Tara Românească dintre Carpați focul marilor bătălii populare pe continent, prin caracterul său și fozmele de manifestare plasîndu-se printre cele mai mari și mai importante. A fost totodată cea mai mare ridicare la luptă cu caracter social și național din Tările Române care s-au desfășurat pînă atunci, fiind continuată la începutul secolului al XIX-lea, care s-au născut în războaie civile, revoluții și revoluții sociale și a rămas peste timp ca un moment deosebit anului 1784 al românilor, condusă de Horea, Cloșca și Crișan.

ELENA GEORGESCU dr. în istorie
(Continuare în pag. a V-a)

MINER — O PROFESIE A TINEREȚII

OAMENI NOI, ORAȘE NOI PE VALEA JIULUI

Cronele acestor ani poartă pecetea prezenței permanente a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în mijlocul poporului, a dialogului său permanent cu oamenii muncii. În acești ani, cei mai ferili și cei mai luminoși din istoria milenară a patriei, secretarul general al partidului a fost mereu în mijlocul poporului pentru a-i deșuși aspirațiile, pentru a-i pune în valoare, prin exemplul personal, energia creatoare. În toți acești ani, România, fiecare județ al ei, prin transformările economice și sociale pe care le-a cunoscut poartă însemnele concepției clarvăzătoare și activității neobosite ale tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Președintele unde am fost în județul Hunedoara, locuitorii acestor ținuturi afirmă că „orașele sintem noi“. Și afirmă acest lucru pentru că ele au fost ridicate cu forța brațelor și a minții oamenilor locului. Drumul devenirii lor, al saltului calitativ pe care l-au cunoscut toate domeniile vieții materiale și spirituale sînt indisolubil legate de perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea al partidului. Sînt locuri pe acest pământ hunedorean pară înadins crotite pentru a încina privirile. Ele au rădăcini adînci în istorie. Și chiar atunci cînd sînt atestate de sute de ani, locuitorii lor susțin cu tot dinadinsul că orașele lor sînt foarte tinere. Odată cu anotimpurile anului ele se în-

noiesc necontenit. Atel, în Hunedoara, se trăiește intens ca în altele așezări în perioada cea mai fertilă, cea mai bogată în împliniri. Privind orașele hașurate pară în cărbune, vei spune adunîndu-le spre sufletul tău: cite lucruri spectaculoase! Și nu e mai puțin adevărat că aceste lucruri au fost făcute de tineri cu o certă vocație pentru minerit. Mineritul a însemnat și înseamnă pentru ei nu numai drumul spre mină, mina însăși, cărbunele, ci starea lor de a fi și a se implica conștient într-o profesie pe care țara o cere. Și conștientizînd acest fapt, ei, minerii anului '84, sînt demni ca însăși demnitatea zăcămintului pe care-l scot la suprafață. Meseria lor este meseria vieții lor; experiența acestora se va depune structurată asemenea cărbunelui care s-a așezat de-a lungul timpului și pe care el îl scot la lumină. Profesia lor de minerii devine singura pe care și-o semnează rîsplat pe cartea de muncă. Și ascultîndu-l ai imagina plină de responsabilitate a ceea ce face, noblețea acestora care rîmnează cu eforturile celorlalți tineri de a da țării, alături de cărbune, piine sau petrol. Minerii, minerii adevărați au avut întotdeauna superba vocație de a citori orașele lor, familiile lor de mineri, parînd ecusonul meseriei lor cu simplitatea celor conștienți de valoarea gestului lor.

„Să facem din Valea Jiului nu numai un centru minier puternic, ci și un centru muncitoresc în care condițiile de viață și de muncă să fie exemplare.“

NICOLAE CEAUȘESCU

URICANI

Trepte într-o așezare minieră

Cînd am ajuns la Uricani, Dan Marcu, vicepreședintele Consiliului popular județean, a ținut să ne povestească orașul în care ne aflăm începînd cu gîntierul. Cînd s-a trecut la deschiderea minei, locurile din jur, ocupate de pașuni, cu case momifăcînd, cu stînci, își păstrau ne schimbate aspectul pastoral de sute de ani. Sîntierul a însemnat apariția pe aceste locuri a primelor baracamente, magazii, ateliere. Primele blocuri construite anticipau deopotrivă Uricanul de mai tîrziu și viitorul lui. Tot atunci s-au mutat și primii locuitori în apartamentele construite în cartierul Sterminos, în anii '52-'53, iar după aceea, în orașul nou propunzia. Fîrec, printre locuitori se numărau familiile celor dinții mineri din Uricani, apoi ale celor calificați și stabiliți definitiv. Ei au fost, printre altele, cei care au dat tonul civilizației urbane. În 1965 localitatea a fost declarată oficial centru urban. Următorii ani au fost cei în care au

apărut blocuri, cartiere, străzi, etc. A fost dat în folosință centrul administrativ, o frumoasă casă de cultură, cu 450 de locuri, cu spații aferente unor cercuri pentru activități politico-culturale. Uricanul a intrat în cel de-al 37-lea an de existență cu peste 3000 de apartamente. Dezvoltarea orașului este reflectată în creșterea rapidă a numărului de locuitori care au sosit, de la 1438 în 1948, la peste 11 mii astăzi. La creșterea numărului de locuitori a contribuit în mod cert dezvoltarea întreprinderii miniere și a activităților legate de ea.

O caracteristică a orașului Uricani este tinerețea; 70 la sută din cetățeni nu depășesc vîrsta de 40 de ani. Uricanul se poate mîndri însă și cu cel 68 de pensionari ai săi; trei generatii de mineri s-au perindat prin mină în acești ani de libertate, trei generații de muncitori din tată-n fiu. Conștient pentru mineri, Uricanul este în principal un oraș minier, orașul cu cea mai densă populație minieră din mun-

icipiu. Odată cu dezvoltarea orașului și creșterea numărului populației, s-a dezvoltat neîntrerupt rețeaua comercială, atît ca număr de unități, cît și ca spațiu și volum de desfășurare a mărfurilor. În cartierul Bucura, de exemplu, construit în ultimii ani, s-au dat în folosință spații comerciale în suprafață de 920 metri pătrați. Tot în Bucura urmează să se construiască încă două grădinițe, un liceu cu profil minier, o cantină pentru nefamiliați, o policlinică, o centrală de zonă termică. Se vor acorda 5 mii de metri pătrați la parterul blocurilor pentru alte spații comerciale.

Din 1984, pe teritoriul orașului își desfășoară activitatea 10 șantiere de construcții cu peste două mii de muncitori care execută lucrări aferente minei Valea de Bază și Cîmpul lui Neag.

Uricanul continuă să fie un oraș al tinereții, al mineritului, iar I. M. Uricani se situează în rîndul celor mai mari unități de extracție a cărbunelui din țara noastră.

BIOGRAFIA UNOR PASIUNI

Marele eveniment politic al anului '84, al XIII-lea Congres al P.C.R., este întîmpinat cu entuziasm de tinerii Văii Jiului care își mobilizează întregul potențial de gîndire și acțiune contribuind astfel la viața social-economică și cultural-educativă a municipiului, participînd cu elanul și remanșamentul revoluționar caracteristic vîrstei lor la marea operă de edificare a societății socialiste din țara noastră. În colectivive de mineri, preparatori, constructori de mașini sau obiective social edificare, ei se implică nemijlocit în procesul de producție. Vi-l prezentăm pe cîiva dintre ei, dintre cei care se remarcă atît pe plan profesional cît și în viața de organizație. Au fost crescuți la școala muncii și educației comuniste ei, filii și fiicele celor care scot din subpămînturi bogăția cărbunelui. Ei sînt cei care păstrează și îmbogățesc tradițiile revoluționare ale acestui vechi centru muncitoresc, răspunzînd prin fapte condițiilor de muncă și viață care le creează cadrul de afirmare a personalității.

● MARIN NEAGOE, rector al Liceului I.U.M.P., secția hidrolică, participă activ la prelucrarea tuturor elementelor de hidrolică, de comandă pentru complexe mecanizate S.M.A.1 și S.M.A.2, pentru combinele de abajaj C.A.1 și C.A.2, fabricate aici. Face parte dintr-un colectiv extrem de tînr. Este absolvent al cursurilor serale ale Liceului industrial Petroșani. Afirmă alături de colegii săi de muncă și de generație că, aici, la I.U.M.P., vechea unitate de reparatii, se produc utilitaje de mare complexitate care ușurează munca minerilor.

concurările pe meserii și sesiunile de referate și comunicări științifice ale elevilor. 26 de promii. El, Cristian Naghi, din clasa XI-a C, a fost unul dintre acești laureați. Să mai menționăm că la faza județeană de la Deva, a Sesiunii de referate și comunicări științifice, el a obținut premiul I la matematică pentru lucrarea „Metode de studiu al variabilelor structurale și a dependențelor dintre ele“ precum și o mențiune la fizică. Un succes care l-a clasat printre cei mai buni elevi ai liceului.

● ELENA NEAG este subinginer la C.C.S.M. Luceașă în creștere. Face parte din colectivul compartimentului de chimie din cadrul laboratorului de combatere a poluării și explozii al Centrului de cercetări pentru securitate minieră Petroșani. Munca sa este pusă în slujba sănătății oamenilor din adîncuri, o muncă plină de responsabilitate și dragoste de oameni.

● LĂCRĂMIOARA BARB este preparatoare la Preparația Petrița. Una dintre cele mai bune muncitoare care lucrează în secția spălătorie a noii linii de preparare a cărbunelui. O tînră extrem de ambițioasă care a dorit foarte mult să-și continue studiile la Liceul industrial din Petroșani.

● VICTOR BOLOSIN este inginer, șeful sectorului 3 de la Lupeni. Ca șef de brigadă a condus cel mai mare sector din Valea Jiului. În '76 a venit ca stagiar în cadrul sectorului 13. A fost un an șef de brigadă. A ocupat funcții de răspundere în cadrul sectorului doi și trei. Un tînră hotărît și energic asemenea celor care lucrează aici, exigent nu numai cu ceilalți tineri, dar exigent și față de el însuși.

● CRISTIAN NAGHI este elev la Liceul industrial Petroșani. Anul acesta liceul lui a obținut la olimpiadele,

PETRILA

Arta de a construi

Ca este astăzi Petrița? Intrebarea am adresat-o unui minier. El poate fi Ștefan Alba sau indiferent care din tinerii acestui oraș. Ni s-a răspuns că imaginea pe care o vom întîlni la tot pasul aici, în Petrița, este aceea a schelelor care se dau jos într-o parte a orașului și ale celor care se înalță în altă parte a sa. Sînt șantier deopotrivă pentru prezent și pentru viitorul acestor locuri. Cu patru decenii în urmă Petrița era o modestă așezare de mineri în care locuiau coloniștii muncitoresci. Te lăsa la tot pasul strada îngustă ca un culoar de trecere și casele înșubre. Populația orașului reprezenta 15-20 la sută din cea de astăzi. Singurul liceu din întregul bazin se afla la Petroșani. Copiii aveau șansa de a termina eventual cursurile a patru clase elementare. Ne întoarcem la imaginea de azi a Petriței. Cea de ieri s-a estompat și-n mințile celor care au mai prins-o plină mai ieri și care au transmis-o copiilor. Anul acesta se vor mai da în folosință 100 de apartamente. Se mai află în

construcție un oficiu P.T.T., centrala termică va fi extinsă pentru alimentarea cu agent termic a locuințelor din noul cartier „Minerul“. Se vor executa lucrări de extindere ale aleilor, rețelelor de alimentare cu apă și canalizării. La ora trecerii noastre prin Petrița se finisa interiorul blocului nr. 108. Echipa de zidari a lui Marin Ignat se mîndrește că a participat la lucrările de finisare ale magazinului universal Jiul din Petroșani, la extinderea și modernizarea Teatrului de stat și la alte lucrări. Mozaicarii și zugravii urmai să completeze eforturile zidarilor. Rămîne să mai adăugăm faptul că la Petrița constructorii dau contur unui inginos proiect de sistemati-zare urbanistică noului cartier Minerul.

Orașul Petrița, unul din frumoasele orașe ale municipiului Petroșani, va continua să rămîna pentru cei veniți în Valea Jiului nu numai un centru de exploatare, dar și unul dintre cele mai moderne centre urbanistice ale lui.

VULCAN

Un om mărturisea într-o zi că în orașul Vulcan, totul, de la rădăcini, la virfurii este nou. Un oraș care aparține pe de-a-ntregul celor 40 de ani de viață liberă. Omul se numește Aurel Băriea și este primarul orașului Vulcan, un oraș al cărui act de naștere a fost eliberat în anul 1953. Să intrăm pentru un timp pe porțile acestui oraș și să-l surprindem cîteva dintre adevărurile sale. El, ni se spunea, s-a dezvoltat pe toate direcțiile sale. O afirmație care nu poate surprinde aștia timp cit în adîncime s-au cucerit noi orizonturi de cărbune la sute de metri sub pămînt iar pe verticală a devenit spațiul pentru casele minerilor. Orașul dispune în prezent de peste

1000 de locuri și cantina-restaurant sînt alte două noi repere ale orașului. S-au mai dat de cînd în folosință o hală agroalimentară și un complex de alimentație publică însumînd o suprafață de peste 5500 metri pătrați. La acestea se adaugă cele două sute de apartamente ale anului '84 și baza de agre-

ment de pe Valea Lupșească. Aminteam cu o altă ocazie că în Valea Jiului, aproape la fiecare oraș al ei, există un Boulevard al Păcii sau al Victoriei. În Vulcan, Boulevardul Victoriei a fost inaugurat în cursul acestui an. Am căutat cîteva linii de forță pentru orașul Vulcan, care să-l reprezinte în anii săi

de existență. În primul rînd menționăm că nu există sector al vieții orașului care să nu fie marcat de creșteri vîntoșoase. Dacă în 1953 populația era de 10 mii locuitori, azi ea a crescut de trei ori. Dacă în același an existau în instituțiile de sănătate ale orașului 6 cadre medic și 4 medici, astăzi sînt 112 cadre medic și de specialitate și 56 medici. În 1948 existau aici 4 școli primare și o școală de 7 clase. În 1984 există aici un liceu industrial, cu 1287 elevi, o școală profesională cu 105 elevi, o școală de maștri, un curs seral la liceu, 7 școli generale cu 5236 elevi, 6 grădinițe cu peste 1300 de copii. Cenaclul literar Orfeu, fotbalclubul Electron, cercul de bibliofilie completează spațiul spiritual al orașului Vulcan. În 1979 a luat ființă aici întreprinderea de confecții, loc de muncă pentru soțiile și fiicele minerilor.

Orașul Vulcan continuă să-și întoarcă filele sale în istoria bogată a municipiului, convingîndu-ne că metafora numelui său nu a fost aleasă la intîmplare; oricum, se spune, nu degeaba vulcanii sugerează geneza.

Metaforă și geneză

386 de locuri și cantina-restaurant sînt alte două noi repere ale orașului. S-au mai dat de cînd în folosință o hală agroalimentară și un complex de alimentație publică însumînd o suprafață de peste 5500 metri pătrați. La acestea se adaugă cele două sute de apartamente ale anului '84 și baza de agre-

ment de pe Valea Lupșească. Aminteam cu o altă ocazie că în Valea Jiului, aproape la fiecare oraș al ei, există un Boulevard al Păcii sau al Victoriei. În Vulcan, Boulevardul Victoriei a fost inaugurat în cursul acestui an. Am căutat cîteva linii de forță pentru orașul Vulcan, care să-l reprezinte în anii săi

de existență. În primul rînd menționăm că nu există sector al vieții orașului care să nu fie marcat de creșteri vîntoșoase. Dacă în 1953 populația era de 10 mii locuitori, azi ea a crescut de trei ori. Dacă în același an existau în instituțiile de sănătate ale orașului 6 cadre medic și 4 medici, astăzi sînt 112 ca-

CONCILIUL ȘI CĂRȚILE LUI

Problematika tinerii generații constituie azi, în România, una din preocupările fundamentale ale epocii, atât la esalon național, cât și internațional. Începând din anul 1972 la sud de populația mondială, au fost spus o persoană din cinci are între 10-24 de ani (jumătate de viață într-o cară se situează tineretul, după statistica O.N.U.). Tinerii lumii se manifestă azi, mai mult ca oricând, ca un factor de apropiere și de înțelegere între popoare, ca promotorii ai unor transformări și schimbări structurale în viața internațională. Privit nu numai ca obiect al istoriei, ci, mai ales, ca cel mai dinamic subiect al său, tineretul — puternică forță socială a progresului și păcii — are mai recentă generată o temă predilectă a numeroase investigații și cercetări multidisciplinare.

Este și cazul lucrării *Les Nouveaux Jeunes* (Privat, Paris, 1984) semnată de Carmel Chaillet și Claude Tappin, consacrată „fracțiunii mijlocii de socializare a tineretului”, ce își propune o analiză comparativă a tinerii generații franceze participante la evenimentele anului '68 și a celor mai recente generații din tinerii pariziene și cei provinciali și, în sfârșit, o prezentare a aspirațiilor și preocupărilor tinerilor din Europa occidentală în comparație cu cele ale tineretului „lumii a treia”. În viziunea autorilor, socializarea puternică a tineretului de la sfârșitul deceniului șapte este înlocuită, la un deceniu și jumătate după aceea, de dominația unui puternic sentiment de neputință, prin pierderea speranțelor anterioare de schimbare și progres social. Pentru tinerii Europei occidentale, scepticismul — care tinde să devină cronic — privește nu atât existența valorilor cît posibilitățile lor de concretizare. Interesant este

și concluzia desprinsă în urma analizei comparative a situațiilor tinerilor Europei occidentale și a celor aparținând „lumii a treia” în privința opțiunilor și idealurilor fundamentale: emanciparea și dobândirea unui rol activ în societate — pentru primii, independența națională și dezvoltarea — pentru ceilalți. Desigur, afirmația nu este valabilă în cazul tuturor. Este incontestabil faptul că aspirațiile și idealurile tineretului sînt structurate, în principiu, în raport cu realitățile concrete, specifice ale fiecărei țări, cu preocupările stringente ale momentului istoric național. Apar astfel legitime și

realități acceptabile și, în același timp, posibilă, a devenit pentru orice tânăr al lumii un mod de existență, o aspirație și un scop primordial.

În cadrul lucrării autori sîntul conceptul de depolitizare a tineretului cu o „decentralizare în raport cu obiectivele și modul de acțiune politice și sociale ale procedurii deceniului”.

Este, care, această o concluzie pe demn adevărată față în față cu realitățile lumii contemporane? Un exemplu concret n-1 oferă chiar tinerii francezi.

O anchetă întreprinsă asupra 439 de elevi ai liceului Eugène-Delacroix din Drancy,

ziarul mai sus citat: „Totul se petrece ca și cum liceenii gîndeau la fel ca prozatorul american William Bradford Huysmans, a consumului de droguri care devine una din problemele fundamentale ale tineretului occidental precum și a altor forme de devianță socială. Pentru multe categorii de tineri, tinerii din grupurile urbane marginale, handicapați și imigranții, deosebit de acutiei crizei economice mondiale produc consecințe dintre cele mai grave.

Imigranții, de exemplu, de numii și „cetățeni” de categoria „sînt, potrivit ultimelor date publicate de Biroul Internațional al Muncii, în număr de 13 milioane în Europa, dintre care 4,5 milioane în Franța, 4,7 milioane în R.F.G., un milion în Belgia. În momentul în care, atât la nivelul Pieței comune, cît și în fiecare țară membră a Comunității Economice Europene Occidentale au fost adoptate legamente legislative severe de limitare și diminuare a imigrării.

Proclamaarea de către Organizația Națiunilor Unite în urma unei inițiative românești a anului 1965 ca „An Internațional al Tineretului”, răspunde, unor aserțiuni certe și aspirații ale actualității. Oferind un cadru general de afirmare și infirmare a unor propuneri și soluții revoluționare — A.I.T. constituie, în același timp, un prilej de relevare a nevoilor și aspirațiilor stringente ale tinerii generații, de a căror împlinire depinde înaltul viitor al omenirii și progresul umanității. Marcară sa reprezintă, totodată, un vibrant apel către toate statele și națiunile lumii, către comunitatea internațională în ansamblul său, de a acorda problematicei tineretului importanța și locul care i se cuvin.

„zive” își găsesc reflectarea în creșterea fără precedent a delinvenței în rândul tinerilor, a consumului de droguri care devine una din problemele fundamentale ale tineretului occidental precum și a altor forme de devianță socială. Pentru multe categorii de tineri, tinerii din grupurile urbane marginale, handicapați și imigranții, deosebit de acutiei crizei economice mondiale produc consecințe dintre cele mai grave.

Imigranții, de exemplu, de numii și „cetățeni” de categoria „sînt, potrivit ultimelor date publicate de Biroul Internațional al Muncii, în număr de 13 milioane în Europa, dintre care 4,5 milioane în Franța, 4,7 milioane în R.F.G., un milion în Belgia. În momentul în care, atât la nivelul Pieței comune, cît și în fiecare țară membră a Comunității Economice Europene Occidentale au fost adoptate legamente legislative severe de limitare și diminuare a imigrării.

Proclamaarea de către Organizația Națiunilor Unite în urma unei inițiative românești a anului 1965 ca „An Internațional al Tineretului”, răspunde, unor aserțiuni certe și aspirații ale actualității. Oferind un cadru general de afirmare și infirmare a unor propuneri și soluții revoluționare — A.I.T. constituie, în același timp, un prilej de relevare a nevoilor și aspirațiilor stringente ale tinerii generații, de a căror împlinire depinde înaltul viitor al omenirii și progresul umanității. Marcară sa reprezintă, totodată, un vibrant apel către toate statele și națiunile lumii, către comunitatea internațională în ansamblul său, de a acorda problematicei tineretului importanța și locul care i se cuvin.

ETICA GUVERNĂRII

Conștient că influența zărilor și popular comenștor politic, George F. Will, ridică, în prima sa carte, „Statecraft as Soulcraft” (What Government Does? 1984), problemele fundamentale ale filozofiei politice pe care se întemeiază sistemul de guvernare al Statelor Unite. Lucrarea este deci un lung eseu, scris de un purtător de cuvînt al curentului cunoscut sub numele de „conservator” în gândirea americană, despre structura politică americană și, așa adăuga, pentru publicul american.

Punctul de plecare al conștientizării „diagnosticului”, mai precis „desoperirea „defectului” sistemului politic american. Autorul consideră că la baza acestui sistem se află filozofia individualistă și pragmatică a „Părinților întemeietori” și liberali și conservatori. Spre deosebire însă de marea majoritate a colegilor săi întru critică, G. F. Will nu crede că sursele acestor stări de lucruri se află în „trădarea” tradiției politice americane, de care contemporanii nu se arată demni, ci în ineseși fundamentalele acestor tradiții. Zăriștorul american îndreptă astfel să pună în discuție actualitatea principiilor pe care „Părinții întemeietori” ai națiunii le-au trecut în sacra Constituție a S.U.A., acum două secole, întrucît se vede că în actualitate aceste principii sînt depășite în epoca noastră, și dacă nu cumva tocmai refuzul de a le revizui, în lumina realităților lumii de azi, constituie cauza crizei societății americane. G.F. Will pune în discuție principiul moral fundamental al societății americane, care poate fi astfel rezumat „sînt grupul de oameni care au acțiunile este atîngerea obiectivelor proprii” (fericire etc.), dar și credința „Părinților întemeietori” că balanța morală și creșterea națională pot fi obținute cu un sistem politic ce nu-și propune decât să înțurceze liberă expresia a grupurilor rivale de interese, mîrgîndu-se să supravegheze „regulile jocului” pentru ca spre acestea să se transforme în decizie și acțiune. După două sute de ani, crede zăriștorul american, urmind aceste principii, a-și ajuns la o societate de individualiști și de grupuri de interese divergente care și tendința de a controla de a aduna bunuri materiale și de a se abandona pasiunilor personale, societate ce se află atât de slăbită ca civilizația înaltă și civilizată să devină nesigură. Un motiv esențial al acestei crize, susține zăriștorul american, este neînțelegerea tradițională a rolului de ghid pe sistemul politic și al acțiunii să-1 albe în modelarea profilului moral al cetățeanului. O economie a pieței libere nu este un scop în sine pentru un adevărat sistem politic, chiar conservator, afirmă G.F. Will, adăugînd că în îndeplinirea obiectivelor ar trebui trecute în discuție, coeziunea socială și forța națiunii.

Morală, zăriștorul american este astfel dezvoltarea unui „conservatorism” cu chipul „uman”, capabil să respecte libertatea întreprinderii și afirmînd în același timp necesitatea unui stat al bunăstării generale pe baza unei noi etici. Un adevărat sistem de guvernare implică cultivarea acestor noi valori morale în conștiința cetățenilor. Acesta este și sensul titlului pe care autorul îl dă volumului său: „forța statului ar trebui să fie forța statului.”

În primul capitol care poartă titlul „Teama timpului nostru”, autorul ne asigură că nu vrea să-1 concureze pe Sf. Augustin în încercarea sa de a salva creștinismul de la răspunderea pentru căderea Romei, dar că într-un fel situația de azi este analogă cu cea de atunci. Există pe de o parte posibilitatea unei lente și adesea imperceptibile schimbări dintr-un câmp puțin barieră ce se asază

TÎNĂRA GENERAȚIE A LUMII: ÎNTRE REALITĂȚI ȘI ASPIRAȚII

inevitabile diferite între opțiunile tinerilor care trăiesc în state aflate pe diferite trepte de dezvoltare, cu sisteme social-politice diferite etc.

Dincolo de acestea, există însă interese și aspirații fundamentale comune. Iar obiectivul și năzuința primordială ale tinerii generații actuale — ca dealtfel ale întregii lumi — nu pot fi altele decît apărarea și consolidarea păcii mondiale. Consistentizarea și afirmarea unor asemenea opțiuni și-au găsit o expresie convingătoare în numeroase acțiuni desfășurate pe diferite meridiane ale globului, în ultimii ani, în favoarea oricărui demers care să treacă la dezarmare. În primul rând la dezarmarea nucleară. Realitatea păcii, ca singură

în regiunea pariziană și publicată într-unul din numerele din luna iunie ale zăriștorului *Le Matin*, releva că 75,8% dintre tinerii interogați considerau că un război mondial este posibil iar 70,3% considerau că un conflict mondial nu putea să se limiteze la Europa. Războiul oferă tinerilor francezi o imagine de apocalipsă. 49% consideră că un conflict mondial va duce la distrugerea planetei, iar numai 7,8% estimează că umanitatea va avea o șansă de supraviețuire.

Mai mult decît atât, lucru ce explică asemenea concluzii, 49,9% din tinerii chestionați consideră că în condițiile declinării unui război major vor fi folosite toate „tehnicile morții” cunoscute, convenționale, nucleare, chimice și biologice. Și cum remarca

viului pur și simplu. Iată numai un exemplu.

Dată cum sublinia zăriștorul *Financial Times* într-un articol consacrat situației actuale a tineretului occidental, din cele peste 11 milioane de oameni din Piața comună, 41 la sută au sub 25 de ani, procent care a rămas ridicat în mod constant în ultimii trei ani. În zonele mai stagnante din punct de vedere economic din Marea Britanie, Belgia, Franța și Italia, generații întregi se apropie de vârsta absolvirii unei școli fără speranța de a primi un loc de muncă. Ideea că șomajul juvenil produce mai degrabă efecte „coștative” asupra viitorului social-economic occidental este infirmată din ce în ce mai mult de realitatea cotidiană. Efectele ale „explo-

viului” pur și simplu. Iată numai un exemplu.

Dată cum sublinia zăriștorul *Financial Times* într-un articol consacrat situației actuale a tineretului occidental, din cele peste 11 milioane de oameni din Piața comună, 41 la sută au sub 25 de ani, procent care a rămas ridicat în mod constant în ultimii trei ani. În zonele mai stagnante din punct de vedere economic din Marea Britanie, Belgia, Franța și Italia, generații întregi se apropie de vârsta absolvirii unei școli fără speranța de a primi un loc de muncă. Ideea că șomajul juvenil produce mai degrabă efecte „coștative” asupra viitorului social-economic occidental este infirmată din ce în ce mai mult de realitatea cotidiană. Efectele ale „explo-

MIRCEA DUȚU

Statul corporatistogel burghez nu se mai revendică în tîzîi de la o teorie a contractului social precum în perioada ascendenței relațiilor capitaliste, dar se legitimează (funcționează „oficial”) ca purtător al consensului cetățenilor. Democrația reprezentativă (zisa „formală”) constituie, în acest cadru, aspectul predominant, participarea efectivă la deciziile administrative sau cel mai adesea la actul votării. Sensul real al democrației, însă, evidențiat de evoluția ei în statele socialiste, este tot mai mult în direcția revendicativă în statele capitaliste. Este largirea ariei democrației directe, a participării, pe o cale ce tinde spre disoluția politicului în social, a statului în societate. Democrația devine reală în măsura în care realizează autodeterminarea omnirii, autoeliberarea ei progresivă.

„Desigur, anticapitalismul acestei tîcînii este restrînsă în măsura în care nu raportează cetățenii participanți la situația socială globală (ca aspirații la libertate), ci doar la problemele administrației locale ale utilizării mediului. Dan Bernfeld surprinde însă caracterul ambiguu și contradictoriu al noțiunii de participare. În definitiv, dacă noțiunea de participare este ambiguă, este pentru că i se cere să răspundă la două obiective contradictorii: pe de o parte să dea (...) o aparență de pro-

dezmitizată, derăvîntă ideologic pentru a putea fi ancorată în realitate.

Perspectivă participării învederează un larg avantaj de intervenții: de la presiunea directă asupra sectorului (pentru conservarea sau apărarea unui cadru de viață amenințat, pentru supraviețuire, pentru satisfacerea oricărui efort propriu a unei minorități) la asigurarea libertății electorale și încercarea de impunere a unor soluții de schimbare, de la acțiunile instituționale la cele spontane.

„Desigur, anticapitalismul acestei tîcînii este restrînsă în măsura în care nu raportează cetățenii participanți la situația socială globală (ca aspirații la libertate), ci doar la problemele administrației locale ale utilizării mediului. Dan Bernfeld surprinde însă caracterul ambiguu și contradictoriu al noțiunii de participare. În definitiv, dacă noțiunea de participare este ambiguă, este pentru că i se cere să răspundă la două obiective contradictorii: pe de o parte să dea (...) o aparență de pro-

„Desigur, anticapitalismul acestei tîcînii este restrînsă în măsura în care nu raportează cetățenii participanți la situația socială globală (ca aspirații la libertate), ci doar la problemele administrației locale ale utilizării mediului. Dan Bernfeld surprinde însă caracterul ambiguu și contradictoriu al noțiunii de participare. În definitiv, dacă noțiunea de participare este ambiguă, este pentru că i se cere să răspundă la două obiective contradictorii: pe de o parte să dea (...) o aparență de pro-

AMBIGUITĂȚILE PARTICIPĂRII ÎN DEMOCRATIA OCCIDENTALĂ

ces democratic, și pe de altă parte să facă să treacă proiectele oficiale”. (op. cit., p. 43).

Devine vizibilă aici contradicția dintre ideea democrației și „realitatea constituțională a statului”, dintre ceea ce vrea să fie conform ideii sale și ceea ce este în realitate, contradicție apreciată de Jurgen Habermas drept fundamentală în statul constituțional liberal. Dominanța nu mai poate fi nemulțumită, dar este inerentă funcționării statului burghez și continuă să se exercite. În nucleul acestei contradicții este situația contradictorie a poporului: înțezit ca drepturi democratice, el este totuși exclus de la participarea efectivă la de-

societăților occidentale. Miscările participative devin suportul unor speranțe de schimbare, sînt apreciate de cenzurile progresiste ca veritabili agenți politici, capabili să cristalizeze noile mișcări sociale.

Baza obiectivă a cercetărilor asupra mișcării participative poate fi doar considerarea lor în contextul politic, economic, social și cultural al epocii noastre, resimțirea tratării abstracte a acestei probleme vitale. Cum aspectul ambiguu și contradictoriu al noțiunii de participare nu constituie o simplă „aparență”, ci un reflex al naturii contradictorii și ambigue a înaltului statului constituțional burghez, participarea trebuie mai înții

Analizarea oscilează între localism și globalitate, cu diferențe de intensitate și cu diferite verități, o evaluare a gradului în participării sociale este esențială. În acest sens, sociologul american Sherry Arnstein propune o scară urcînd de la „non-participare” („manipulare” și „terapie”) la „măsură simbolică” („Informare”, „consultare” și „colaborare”), și apoi la „puterea cetățeanului” („Asociație”, „Putere delegată”, „Control exercitat de cetățeni”). (D. Bernfeld op. cit., p. 48).

Participarea nu este înmună dată de perioade, avertizează D. Bernfeld, birocratismul, notabilizarea liderilor, indepăr-

Analizarea oscilează între localism și globalitate, cu diferențe de intensitate și cu diferite verități, o evaluare a gradului în participării sociale este esențială. În acest sens, sociologul american Sherry Arnstein propune o scară urcînd de la „non-participare” („manipulare” și „terapie”) la „măsură simbolică” („Informare”, „consultare” și „colaborare”), și apoi la „puterea cetățeanului” („Asociație”, „Putere delegată”, „Control exercitat de cetățeni”). (D. Bernfeld op. cit., p. 48).

Participarea nu este înmună dată de perioade, avertizează D. Bernfeld, birocratismul, notabilizarea liderilor, indepăr-

MARIAN CURELARU

Cea mai recentă carte a lui Toffler, intitulată *Avangarde și periferie* (Probus and Premises) și-a făcut apariția în România în traducere în anul trecut (1983) la o mică editură de stînga — South End Press — este o lucrare în două volume. Lucrarea nu reia pur și simplu temele celebratelor cărți, „Șocul vilorului” și *Al treilea val* — cunoscute de alții și de cititorii români — ci surprinde îndeosebi problemele și cele mai importante ale crizei americane actuale.

Primele aspecte investigate de autor: șomajul și criza economică. În viziunea lui Toffler există astfel două tipuri de crize, una mai veche și alta nouă. Criza de tip veche apare din joncțiunea vicii interne cu cea externă, din transferul unor fonduri de investiție în exterior, unde costurile muncii sînt scăzute și are drept consecință închiderea parțială sau totală a producției și concedieri.

Noua criză în schimb survine din impactul tehnologicilor noi cu cele vechi și mai ales din dificultatea de a integra cele două sisteme de producție. Sînt însă mari dificultăți de ordin cultural ce afectează pe toată lumea (conducători de întreprinderi, muncitori și sindacale). În toate țările industrializate cele două tipuri de criză se întrepînd organic.

„Boom”-ul pieței electronice din anii '70 a dat însă, consideră Toffler, o mare speranță în deosebi în privința creșterii locurilor de muncă în

secolului cu tehnologii avansate, compensându-se în acest fel vechia criză și noua industrie grea.

Analizînd atent noile instalații de microcomputere ce au invadat coasta de vest a Statelor Unite, autorul american și-a fundamentat noua sa imagine cu privire la o altă lume a muncii, individualizată, creativă, cu o fabrică pe măsura omului și ambianțelor, care, după părerea sa, oferă un model de „management” al vilorului: înțez, creativ, liber. Încercînd extinderea unor asemenea modele, își închipuie

apre a se curma asemenea situații.

Copiii din Milwaukee n-au făcut încă altceva decît să avertizeze asupra unui pericol ce se poate fi într-o anumită situație, cînd cu o chestiune modestă și cu o formalitate de respectabilă se poate pătrunde la secrete de stat și la depozite bancare, modificînd informații sau deteriorîndu-le, situație cu consecințe imprevizibile. Paradoxul e că astăzi mai stăruie cu cit, decât ne gândim că în S.U.A. o forță ușor să pui mina pe un hoț și să-1 urmărești în justiție, nu același

intervenție statală și apte programare economică ca panacea la „muni invizibile” atât de stumciful silierilor lui Reagan, confruntarea cu alți țări industrializate devine obligatorie. Tentative „neconștiente” de creșterea unor organisme în care să fie preșterii guvernul federal, întreprinzătorii, acțiunile și sindacalei pur exact opuse, potrivit opiniei lui Toffler, tendințe de micșorare a sistemului (aveala se îndreaptă, după el, spre o economie decentralizată). De aceea, Toffler nu se asociază politici-

rii prestează munci specializate, formînd împreună cu înțezărorii familie un cadru social și profesional în interacțiunea vechii tehnologii cu cea nouă. Totodată, de cîtiva ani Japonia și-a realizat reconversia, finanțînd sectoare de mare importanță pentru dezvoltare cum sînt electronica și biotehnologia. Dimpotrivă, țări ca Franța, Anglia și Germania sînt încă prea rigid prizonierul unui sistem industrial tradițional și ale unor modele politice apărute din criza anilor '30. În raport cu Europa, Japonia mai are și un

lui de informații și proliferarea tehnologiilor electronice, în timp ce Toffler face, referindu-se la analizele economice generale, o mențiune aparte în legătură cu Antonio Gramsci care este „unicul gînditor comunist în măsură să înțeleagă complexitatea, nu numai politică, dar și în ceea ce privește mutația socială”. Dar, cu toate referințele sale la ideile gînditorului marxist, Alvin Toffler nu ajunge, la fel ca în celelalte cărți ale sale, la o investigație științifică, obiectivă și foarte riguroasă.

MIHAIL BOTEZ

„REVOLUȚIA ELECTRONICĂ” ȘI PROBLEMELE SOCIETĂȚII AMERICANE

Toffler, se poate soluționa problema șomajului în acest fel vechia criză și noua industrie grea.

Analizînd atent noile instalații de microcomputere ce au invadat coasta de vest a Statelor Unite, autorul american și-a fundamentat noua sa imagine cu privire la o altă lume a muncii, individualizată, creativă, cu o fabrică pe măsura omului și ambianțelor, care, după părerea sa, oferă un model de „management” al vilorului: înțez, creativ, liber. Încercînd extinderea unor asemenea modele, își închipuie

marjă de securitate în caz de criză.

Creșterea acestor funcții însă nu numai că e foarte lentă, dar este și mai puțin creativă și mai uniformizatoare decît cum își închipuie Toffler în prezvițiile sale. Ele nu sînt deloc în creștere exponențială și nu sînt nici mai puțin repetitive și „alienante” în raport cu muncile administrative anterioare. Mai mult decît atât, termenul nu e încă libertate, iar „revoluția electronică” abia peste cîteva decenii se va face mai simțită. Esențial este însă faptul că consecințele celei „de-a treia unde”, cum o numește în altă

lucru se poate face cu un învînt izolat care servindu-se în mod obișnuit de un simplu telefon se înserază în circuitul unui computer.

În altă parte a cărții sale A. Toffler înfruntă modelele dezvoltării industriale alternative celui american. Parametri de judecată sînt: raportul dintre vechi și noua tehnologie, dintre planificarea centralizată și cea descentralizată și dintre producțiile economice și cea socială.

Între un moment în care conducerea economică a partidului democrat se orientează în mod favorabil spre modelele japoneze, franceze și germane de

opozitie economică promovate de democrația americană, preferînd linia mai conservatoare a lui Reagan.

Opțiunea se este clară și în privința modelelor competitive japoneze și europene. Alvin Toffler vede a stat pe cei doi ani în Japonia realizînd acolo mai multe seriale la televiziune, avînd o admirație deosebită pentru modelul japonez. După el, Japonia e orientată în mod obișnuit de micșorare a sistemului (aveala se îndreaptă, după el, spre o economie decentralizată). De aceea, Toffler nu se asociază politici-

all avantaj în favoarea ei: se află în Pacific unde se concentrează, după Toffler, vîntul economic și politic al năuții. Japonia, spune el, e unicul dămint unde utopia poate fi posibilă.

Explicațiile avansate de Toffler se întindesc aproape toate, în jurul aceluiași argumente ce nu vizează reșenta social-economică și politică a sistemului capitalist, ele fiind mai mult de acele „însășuri ale democrației” care „de-a treia unde”, oferite de telerul autor american în „Al treilea val”: decentralizarea administrației, dezvoltarea micilor industrii, extinderea sistemului

economic promovate de democrația americană, preferînd linia mai conservatoare a lui Reagan.

Opțiunea se este clară și în privința modelelor competitive japoneze și europene. Alvin Toffler vede a stat pe cei doi ani în Japonia realizînd acolo mai multe seriale la televiziune, avînd o admirație deosebită pentru modelul japonez. După el, Japonia e orientată în mod obișnuit de micșorare a sistemului (aveala se îndreaptă, după el, spre o economie decentralizată). De aceea, Toffler nu se asociază politici-

economic promovate de democrația americană, preferînd linia mai conservatoare a lui Reagan.

Opțiunea se este clară și în privința modelelor competitive japoneze și europene. Alvin Toffler vede a stat pe cei doi ani în Japonia realizînd acolo mai multe seriale la televiziune, avînd o admirație deosebită pentru modelul japonez. După el, Japonia e orientată în mod obișnuit de micșorare a sistemului (aveala se îndreaptă, după el, spre o economie decentralizată). De aceea, Toffler nu se asociază politici-

dr. GH. LENCAN STOICA

